



ע"פ 50867/07/15 - סאמי בלעום נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

24 נובמבר 2015

ע"פ 50867-07-15 בלעום(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' השופט יעקב שפסר, אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן,

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המערער סאמי בלעום (עציר)

נגד

המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער עו"ד איתי רוזין

ב"כ המשיבה עו"ד נח בונה

המערער הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בכפר סבא (כב' השופט א. שרון) מיום 10.5.15 בת"פ 55024-12-14 במסגרתו הורשע המערער בהכרעת דין מנומקת בגניבת רכב בצוותא, נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח ונגזרו עליו 15 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, 24 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל וכן הפעלה במצטבר של פסילת רישיון מותנית בת 6 חודשים שהיתה תלויה ועומדת נגדו כך שבסך הכל נדון המערער ל-30 חודשי פסילה וכן הושתו עליו מאסרים מותנים ופסילת רישיון מותנית לתקופות שונות בהתאם לסוג העבירה המפעילה את התנאי.

רקע הרשעתו של המערער הינו אירוע מיום 21.12.14 עת נעצר הוא במחסום משטרה כשהוא נוהג ברכב אשר נגנב כחמש שעות קודם לכן, לאחר שנפרץ בית בעליו. בית המשפט קמא מצא כי מתקיימת חזקה תכופה בעניינו ובשקלול כלל הראיות לרבות העובדה כי המערער בחר שלא להעיד, מצא כי לא הפריכו את החזקה העומדת כנגדו והרשיעו בעבירות שפורטו לעיל. יצוין כי בהתאם להסכמת הצדדים הוגשו לבית המשפט קמא כלל ראיות התביעה בהסכמה תוך שהצדדים הצהירו שהטיעון לעניין יהיה משפטי. לאחר שנדחתה טענת אין להשיב לאשמה נקבע על ידי בית המשפט קמא כי מכלול הראיות שהצטברו נגד המערער על רקע גרסאותיו בחקירה המשטרית מצביעות על כך שהיה מעורב



לכאורה בגניבת הרכב, יחד עם אחרים, דבר המעביר את נטל הבאת הראיות אליו. בית המשפט קמא הדגיש בהחלטתו את החשיבות המכרעת שיש למסירת עדות מצד המערער בבית המשפט לצורך הפרכת הנטל שהועבר אליו, תוך שמתבקש הוא לתת הסברים לשאלות השונות שהועלו בבית המשפט. למרות האמור עמד המערער על סירובו להעיד להגנתו.

הערעור כוון במקורו הן כנגד הכרעת הדין והן כנגד גזר הדין ואולם לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים קיבל המערער את המלצתו וחזר בו מהערעור כנגד הכרעת הדין תוך שהשאלה שנותרה לדין הינה לעניין גזר הדין.

באשר לגזר הדין טוען המערער כי בנסיבות העניין, הן המתחם והן העונש שנגזר סוטים לחומרה מענישה במקרים דומים. לדבריו המתחם שאושר בפסיקת בית המשפט העליון נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בגין עבירה בודדת של גניבת רכב, לדבריו במקרים דומים הועמד המאסר על 8 חודשים ועל כן עותר הוא להפחית בענישה. כן סבור המערער כי עונש הפסילה שהושת עליו חמור ולא מידתי ויש להפחיתו.

לאחר שעיינו בהודעת הערעור ובפסק דינו של בית המשפט קמא ואף שמענו את טיעוני הצדדים ובכללם עמדתו ההגונה של ב"כ המשיבה כי נוכח חזרתו של המערער מערעורו על הכרעת הדין ניתן להתערב במרכיב הפסילה שבפסק הדין, מצאנו, בין היתר על רקע מתחמי הענישה שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון במקרים דומים, כי יש מקום להתערבות מסויימת בגזר הדין כדלקמן:

- א. באשר לעונש המאסר בפועל, יופחת זה ויועמד על 12 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.
- ב. עונש הפסילה המותנה שהופעל בעניינו של המערער ירוצה בחופף לעונש הפסילה בפועל שהוטל עליו כך שבסך הכל ירצה המערער 24 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל.
- ג. יתר רכיבי גזר הדין יעמדו בעינם.

ניתן והודע היום י"ב כסלו
תשע"ו, 24/11/2015 במעמד
הנוכחים.

יעקב שפסר, שופט, אב"ד זהבה בוסתן, שופטת שמואל בורנשטיין, שופט